

[Hagen Hagensen.]

overtallige, hvis gældende normer var blevet fulgt. Det skyldes det forhold, at det er kommet frem i pressen for nylig, at der skulle være ganske mange steder, hvor man simpelt hen ikke har det antal elever eller klienter, om man vil, der svarer til de medarbejderstabe, der findes de pågældende steder. Jeg skal ikke gå i enkeltheder med, hvilke steder det er, men blot bede ministeren om, at ministeren vil sørge for, at vi får en samlet redegørelse for, hvorledes det egentlig står til på disse punkter.

Der er så mange, der har offentlig beskæftigelse her i landet. Det er en stor del af os allesammen, der har offentlig beskæftigelse, og vi skal jo passe på, at det ikke tager overhånd. I hvert fald skal vi udnytte de ressourcer, vi har, på ordentlig måde, og det må også betyde, at der skal være et rimeligt forhold mellem antallet af elever og dem, der skal varetage elevernes pasning.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg er ganske enig med hr. Hagen Hagensen i, at vores ressourcer skal udnyttes bedst muligt.

Der har i den seneste tid i pressen været oplysninger om forskellige børne- og ungdomsinstitutioner. Jeg vil kalde det nogle historiske oplysninger, for siden den tid og samtidig dermed skete der en lang række ændringer inden for socialministeriets område. Jeg kan sige, at vi i 1972-73, med baggrund i, at der ikke var elever nok, nedlagde en lang række institutioner. Det kom i 1972-73 til at ligge på 375 pladser.

Samtidig gik socialstyrelsen i gang med at følge den praksis, at når belægningsstallene på institutionerne kom ned under 90 pct., så skulle man sørge for, at der ikke skete nybesættelse af ledigblevne stillinger uden speciel godkendelse fra styrelsen. Hvis det så viste sig, at faldet i belægningsprocenten måtte bedømmes som værende af mere varig karakter, skulle personalenormeringerne ændres, således at de kom til at svare til det fremtidige klientel. Det er ændringer, som foretages hvert år under det gældende system på bevillingslovene. Jeg vil dog godt gøre opmærksom på, at det jo er forbundet med lidt vanskeligheder, fordi det personale, der er på institutionerne, er ansat på tjenestemandslignende vilkår og der derfor opstår problemer omkring efterløn. Men

det er alt sammen ting, som bliver behandlet i forbindelse med de årlige bevillingslove.

Jeg vil også godt sige, at vi i forbindelse med bistandslovens ikrafttræden og i det forløbne år har nedlagt børnehjemspladser i et antal af ca. 400, men vi kan ikke uden videre nedlægge alting, for vi skal også være i den situation, at vi kan stille pladser til rådighed for de børn, som skal anbringes. Derfor kan man ind imellem finde, at der bliver en dækningsprocent, der ligger under 100, men som jeg sagde før: under 90 pct. skal man tage spørgsmålet op.

Jeg mener ikke, at det vil være rimeligt at udarbejde en redegørelse, idet vi jo som sagt regulerer alt vedrørende personalet i forbindelse med de årlige finanslove. Opretter vi nye institutioner – hvad vi i øvrigt ikke gør inden for børne- og ungdomsinstitutionerne mere – så vil der i forbindelse med de fremsendte aktstykker til finansloven være taget stilling til, hvor meget personale der skal være. Vi har ikke fastsatte normer på andre områder end inden for daginstitutionerne, og som det vil være hr. Hagen Hagensen bekendt, har vi jo netop i denne tid og i forbindelse med datoen den 1. april nogle helt klart fastlagte normer, som har givet sig udtryk i en reduktion af personalet.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kan ikke rette nogen synderlig tak til ministeren for svaret, for jeg må fastholde det nødvendige i, at der kommer en redegørelse over disse forhold.

Hvad angår daginstitutionerne skal jeg ikke knytte yderligere bemærkninger hertil. Jeg er, som ministeren allerede har sagt det, bekendt med de normer, der er gældende fra den 1. april i år. Men der er ingen tvivl om, at der undertiden kan fremkomme et misvisende forhold de enkelte steder, når man tænker på de normer, der er for, hvor mange elever der skulle være, og hvor mange der skulle være for at tage vare på dem, og man så tænker sig, at det kommer ned under de 90 pct. efter et andet begreb, nemlig hvor mange der er indskrevet, og så det tredje begreb, hvor mange der faktisk er til stede de pågældende steder, der skal tages vare på.

Det er jo her, vi kommer ind på spørgsmålet, om der ikke findes en uhyre mængde af overtallige medarbejdere i forhold til de elever, der faktisk er til stede. Det er ikke noget, vi kan se – stort set da ikke – i de årlige fi-